

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nuclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In
Dominicas Festaqve omnia per Annum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

In F. S. Annæ Matris B. V. Mariæ. Simile est R. C. hom. negotiatori. Mat.
13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](#)

IN F. S. ANNÆ MATRIS
B. V. MARIAE.

*Simile est R. C. hom. negotiatori.
Mat. 13.*

HAUD ALIUD DIGNIUS AUT DIVINIUS HABITUM FUIT ISRAELITIS, EXOD. 25, QUAM SANCTA SANCTORUM; IN QUAE ARCA ERAT INFERENDA. ATTANTO ISTE DIGNIOR S. ANNA, QUANTO PRE ARCA EST DEIPARA, PRÆ VMBRALUX, VERITAS PRÆ FIGURA.

Itaque nos

- I. MAGNA SUNT FACTA FILIA IPSIUS.
- II. S. ANNAM MONOGAMAM FUSSERE, & UNIPARAM.
- III. MATERIS S. ANNA LAUS A PROLE MARIA.
- IV. DE PRÆROGATIVA S. ANNÆ.

PARS I.

QUE MAGNA SINT FILIAE FACTA S. ANNÆ.

Magnificat. AB. V. M. fia. I. DUID PARANDO SALOMONÆ PRÆPANS MATERIEM, AIT, 1. PAR. 29. GRANDE opus est. NEQ; ENIM HOMINI PRÆPARATUR HABITATIO, sed Deo. 1. GRANDIUS, PRÆPARARI HABITATIONEM B. V. M. QUOD IN HANC GRANDIA CONCURSURA ERANT: CONCEPTIO SANCTIFICATA, NATUERICA GLORIOSA, VITA DIVINA, MORS MIRA, &c. PLERAQ; SUPRA NATURAM. 2. ET VERE. PF. 86. GLORIOSA DICTA SUNT DE TE CIUTATIS DEI. 3. DAMASC. ORAT. 1. DE OBDOR. B. V. ET QUAM ALIAM CIUIATEM INTELLIGEMUS, QUAM EAM, QUE DEUM SUSCEPIT. 4. S. GERM. CONSTANTINOP. ORAT. DE B. V. OMNIA TUA SUNT ADMIRABILIA, Ó DEIPARA, OMNIA SUPRA NATURAM. LU. 1. QUIA FEST MIHI MAGNA, QUI POTENS EST. IDEO MAGNIFICAT, ANIMA MEA DOMINUM.

*Ita tri-
plicia.* II. MAGNA PER GRATIAM. 1. QUAIA ANGELUS AIT, AVE GRATIA PLENA. 2. PROU. 31. FILIE MULTAE CONGREGAUERUNT SIBI DIUINITAS: TU SUPERGRESSA ES VNUERSAS. 3. ECCL. 24. IN PLENITUDINE SANCTORUM DETENTIO MEA. 4. CANT. 7. IN HORTO MEO OMNIA POMA NOVA, & VETERA VIRTUTUM AC GRATIARUM.

MAGNA PER GLORIAM. QUAIA CORPORE & ANIMA ANGELOS TRANSCENDIT. CANT. 6. QUA EST ISTA, QUA PROGREDITUR Q. AURORA CONF. ANTE VITAM: PULVERA VT LUNA IN VITA, ELECTA VT SOL POST VITAM: TERRIB. VT CAST. ACIES ORD. IAM IN ECCLESIA AD TUTAM EN FIDELIUM.

MAGNA PER NATURAM. NAM ORIUNDA EST IRPÉ REGUM, PATRIARCHARUM. MAT. 1. ANNA & IOACHIM DE TRIBU IUDA REGIA NATI SUNT. GEN. 49. NON AUFERETUR SCEPTRUM DE IUDA, & DUX DE FAMORE EIUS, DONEC VENIAT, QUI MITTENDUS EST.

PF. 86. FUNDAMENTA EIUS IN MÖTIBUS SANCTIS, B. V. MARIAE IN PARENTHESIS: ECCLESIA IN APOLLONIOS. CIUTATIS DEI, APOC. 22. FUNDAMENTA È LAPID. PRECIOFIS, & DEUS IPSE FUNDAMENTA CAM ALTISSIMUS.

PARS II.

S. ANNAM MONOGAMAM FUSSERE, AC VNIPARAM.

I. IOACHIM NAZARETHI, BETHLEHEMI ANNA, CIUTATULIS IUDA, NATI CONIUGIÙ INIERANT. AT PLURES NE MARITOS EA HABUERIT, PLURESF QUESTIFILIAS; DISCEPIANT PARENTES. TRES ETI TRIBUUNT VIROS, IOACHIM, CLEOPHAM, SALOMAM, & È SINGULIS FILIAS SINGULAS. SIC S. ANTON. I. P. HIST. MAGISTER HIST. EUANG. PETRUS À NATALIBUS IN CATAL. LUDOLPHUS, ECKIUS, GERSON SUP. DE NAT. B. V.

VBI ISTA:

ANNATRIBUS NUPSIT, IOACHIM, CLEOPHE, SALOMEQUE.

EX QIBUS IPSA VIRIS PEPERIT TRES ANNA MARIAS:

QUAS DUXERE, JOSEPH, ALPHAEUS, ZEBEDEUS, PRIMA IESVM: IACOBUM; JOSEPH, CUM SIMONE, IUDAM;

ALTERA DAT: IACOBUM DAT TERTIA, DAT JOANEN.

MANTUANUS IN FASTIS:

ANNA Puerperio fortunatissima sancto Tres habuisse viros, & tres habuisse pueras Dicitur.

SIC

Sic Glossa ord. ad Gal. 1. S.Hiero. in prologo ad S.Iac. Ratio 1. Quia Christo fuere fratres: & ij non ex B.V.M. Ergo ex sororibus eius. Mar. 6. Nonne hic est filius Marie, frater Iacobi, & Ioseph, & Iude, & Simonis? Nonne & sorores eius hic nobiscum sunt? Mat. 12. Ecce mater eius & fratres stabant foris, querentes ei loqui. Gal. 1. Ioa. 2.

2. Deinde S.Io. Euang. fuit B.V. cognatus: alioquin sic habitasse cum ea indecens fuisset. 3. Demum, Ioa. 19. stabat iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris eius Maria Cleopha: ergo vtraq; Annae filia fuit.

S. Anna monogama fuit & v-nipara. II. Altera opinio verior, & communior: S. Annam monogamam fuisse, matremque vnicæ B.V. Mariae. Ita S.Patres. Euth. in Ioh. 19. Sororem matris eius, i.cognatam, ait Theophil. ibid. Epiph. hær. 78. Cx. Baron. t. 1. in Apparatu. Canis. in Mar. f. 1.c. 4. Suaretz in 3.p.to. 2.q. 28.

Ratio 1. Inueterata Ioachimi & Annae sterilitas, & B.V. miraculosa conceptio vnicum partum credi concedunt. 1. Vt de Isaaco Abrahæ, de Baptista Zacharia. 2. Leænæ catulum dat non nisi vnicum natura: sic gratia vnicam S. Annæ.

Ratio 2. Sterilem perdiu, sanctam, miraculoque futuram Deiparæ matrem bis, terue nupsisse, vt sapit incontinentiam; ita menspia non credit. 1. Portia Romana vidua audiens laudes iuuenculæ; & in his, quod ad secundas nuptias transiisset, ait, *Viduas parui eas facio, parumq; honestas duco; quæ primo coniuge amissi, in aliud quævis inclytum, transferrent amorem.* 2. Turtur amissio compare, alteri se nunquam iungit, nec in viridi nidificat ramo, vidua gembunda. Non ictis, sola doctis natura, potior ex gratia foret in virtute S. Anna?

Ratio 3. Distincta filiabus nomina parentes inde re solent: & tribus Anna vnu Maria? 4. Breuiarium Rom. ait Annam 20. annos sterilem cum Ioachimo exegisse; & hoc defuncto tam decrepita ad

tertias iuisset nuptias? 5. Dominus Iesu sumus fuit zelator virginitatis maternæ; ergo & viduitatis auctæ. 6. Quid? Hæc Anna isti Phanuelis fuisset inferior; quæ Luc. 2. laudatur ab 84. annorum viduitate? Et huic S. Annæ superiorem laude viduitatis Juditham, quis credat?

Hæc sententia: cum Ecclesiæ consonet, ac S. Patribus, & rationi; nec S. Scriptura pugnet: PLACET.

III. Istud autem Iohann. 19. *Stabat iuxta Crucem Iesu, mater eius; & soror, id est, cognata, matris eius, Maria Cleopha.* Ethoc. Mar. 6. Nonne & sorores eius hic nobiscum sunt? id est, aint Euthy. & Theophil. cognata eius. Vc Tol. 8. Tuscis, qui a non luxurie causa accipio sororem meam. i. cognatam. Fuit autem Cleophas frater Iosephi; ideo Maria Cleopha filia, fuit soror Deiparæ. Sic ait S. Aug. Tract. 10 in Iohann. Omnes consanguinei Virginis, fratres erant Christi: vt Iacobus minor, filius Cleophae dictus frater Domini.

Bene igitur Damasc. orat. 1. *Castissimum præmia parturiturum Ioachim & Anna! o p[ro]p[ter]a beatum! ambo vobis omnia creatura obligata est.* Per vos v. donum omnium donorum præstantissimum obtulit creator, castam Matrem; quæ sola Cnato digne erat. O beatum Anna vterum, qui viuum cœlum, cœlis ipsis letius peperit! 2. Nicceph. l. 1. c. 7. Ambo erant accuratio vita præstantes; nec non primis quibusque, & nobilissimis genere coniuncti. 3. S. Greg. Nys. orat. de Natiu. Christi, inter Moïse et perfectionis studiosos principem exitisse. 4. S. Hier. l. de ortu Virg. to. 4. Vita, ait.

Ioachimi & Annae simplex & recta. pud Deum, apud homines. reprobabilis erat & pia.

* *

PARS

PARS III.

*Matris S. Anna laus à prole
Maria.*

De David I. V Terque e stirpe David prognatus est: teste Hyppolyto Mart. Nicop. l. 2. hist. Eccl. c. 3. Epiph. in hær. Collyrid. Danie. l. 4. de fide. c. 15. Addit Aug. l. 23. cont. Faustum. c. 9. Epiph. hær. 70. Hieron. &c. annis XX. steriles conuixisse in ieiunio, oratione, eleemosyna Deum augelum promisso prolem facultates eos triparitas fecisse, primam templo, alteram pauperibus, tertiam vitæ sua necessitatibus tribuisse. Nos, omisso Ioachimo, de Anna modo.

Iniqua. ANNAE in Scriptis celebrantur 4. 1. Mater Samuelis, 1. Reg. 1. & ipsa afterilis post orationem à Deo fecundata, prolem Deo reddit. 2. Vxor Tobias senioris. 3. Filia Phanuelis, Luc. 2. multum dilaudata. 4. Mater Deiparæ. Apud veteres famosa Anna Perenna, aliis Didonis soror; Poetis Luna, vnde annorum ac temporum perennitas denumeratur per menses. Alijs est ea, quæ Romanis fame pressis annis subuenit; vt ob id eam perennista donarint. Iste cunctis celebrior una S. Anna nostra est.

Esto, fuerit disceptatio priscis: Num laudandæ mulieres? Plut. L. de Virt. mul. do cet; mulierum dignissimam, cuius nulla foris sit ad laudem seu vituperium fama, proin nec vitia, nec virtutes mul. manifestanda esse. Contra Gorgias Leont. ait. Ut venustas mul. occultanda sit, publicanda tamen virtus est. Ab hoc sto. Prou 11. Date ei defructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera eius. Indiferenter dicit Psaltes: Laudate Dominum in sanctis eius, seu viris, seu foemellis. Quam Anna sancta, tam Sanctæ genitrix.

II. Magna Deus per Nathan promise- *Laudanda*
rat Dauidi temporalia, moxque subdit: *apote.*
2. Reg. 12. si hec tibi parva videntur, adiçiam
tibi maiora. Quæ? De fructu ventris tui po-
nam super sedem tuam. Magnum hoc. Ideo
nimur illacrymabatur Ezechias Rex
subitam mortem sibi denunciataam,
quod, ait S. Hiero. illiberis moreretur,
si que promissio ista cassaretur. 1. Si ergo
Abrahæ, Dauidi, &c. promissio venturi
ex iis Messia fuit gloriofa, quanto magis
Annæ viciniori? 2. Si, Prou. 15. Filius sa-
piens gloria est Patris: quanta Annæ hæc fi-
lia talis, ac tanta? 3. Si Baptiste sanctitas
in utero redundauit in matrem Luc. 1.
& Beda ibid. quanto plus Mariæ in S.
Annam? Ab illo magna Elisabeth; at
hac maior Anna quam Elisabetha, quan-
tum Maria supra Baptistam est. 4. Si, 2.
Reg. 6. Benedixit Dominus Obedendum, & do-
mum eius propter Arcam Dei, quanto magis
S. Annam ob Deiparam?

III. Quare, Iud. 15. Benedicta inter mulie- *Et à gratia*
res Lahel Debora ob Si saram occisum ho-
stem, & benedicatur in tabernaculo suo: An-
na item, in quo tulit Deiparam conte-
rentem Zabulon, serpentisque caput. A-
lex. ab Alexan. l. 4. c. 9. ait, esse genus vineæ,
cuius folia fincaurea, racemi instar gem-
marum rutilantes: Talis Anna: de qua,
que quasi Vitis fructificavit, Eccl. 24. & Ps.
44. infimbriis aureis circumamitta varietati-
bus est.

Fuit igitur S. Anna, vt statua, de qua
Fulgosus l. 1. c. 5. Lucullo in Asia agenti in
sommis spectrum ait: Luculle amicus tuus
venit, vt tecum sit, & commoretur. Mox
nuncius affertur vigilanti ab Romanis
Siculas naues fugatas. In relictam ab his
statuam amici in litore incidit: præterit
spretam. Amoueri iubet, moueri ne-
quit præ pondere. Aperitur: thesaurus
maximus inuenitur. Talis S. Anna, abb. V.

M m m m gra-

grauida. De hac enim Prou. 31. Multe filie
congregauerunt sibi diuitias, Tu supergressae
vniuersas.

PARS IV.

De Prærogatiua S. Anna.

I. T vero S. Anna quoque omnes præ-
cellit mulieres, præter vnam filiam.
1. Quia, quia ad opus aliquam à Deo eligitur; is
simil ad parentem gratia euehitur gradum;
Hocq; altiorem, quo altius opus est: at S.
Anna ad parentelā B. V. M. est electa: qua-
quā ergo quanta S. Anne grātia? 2. Vere
Moyses ad seditiones, Num. 17. Quemq;
elegerit Dominus, ipse erit Sanctus. Aug. in
1. Eph. Elegit nos ante mundi constitutionem,
ait, Deus, quos eligit, bonos facit: Quam ergo
bonam fecit S. Annam? Nam Arist. in To-
picis axioma est: Sicut se habet simpliciter
ad simpliciter; ita magis ad magis, & maxime
ad maxime.

3. An non Matt. 7. Arbor bona facit fru-
ctus bonos? Annæ fructus quis melior,
post Christum? Quæ igitur mulier præ S.
Anna? Nam Luc. 6. A fructibus eorum cognos-
cetis eos. vris sic infert S. Damasc. orat. 1. O-
ptima ergo arborum Iacobim & Anna, ex
quibus ex nimis fructus productus est.

II. Duo in ea Mirabilia, docent esse gra-
tiosissimam mulierum, primum. Ex sterili
factam esse fecundam; quod Deo soli
possibile: Qui permisit sterilitatem; vt in-
de eliceret bonum maximum & myste-
rium. 1. Ratio-Damasc. orat. 1. de Nat. Vt
ad incarnationem summum miraculum permi-
taculum hoc fieret gradus. 2. Ibid. Quia Na-
tura voluit gratia in conceptu virginis cedere. 3.
Lib. de ortu virg. Cū alicuius vterum clau-
dit Deus, ad hoc facit, vt mirabilius denuo ape-
riat, & nō libidinis esse quod nascitur: sed diui-
ni munera cognoscatur. 4. V. Beda Horn. de
Dign. Bapt. Diuinitus procuratum est, vt ex
sterili nascetur: quatenus etiam ortus eius
miraculo patesceret, virum magna virtu-

tis futurum: Sic & Mariam: quæ est laus
Annæ.

Secundum, Prodit S. Ber. to. 2. ser. 51. c. 2.
B. V. dum erat in vtero matris habuit vsū
liberi arbitrij, atque lumen perfectum in intel-
lectu & ratione. Refragatur tamen ei for-
tius S. Tho. p. 3. q. 27. a. 3. Virgo non statim
habuit vsū liberi arbitrij adhuc existens in v-
tero. Hoc etiam est speciale priuilegium Christi.

IN F. S. PERI AD VIN-
CVLA.

Misit Herodes rex, ut affligeret quos-
dam de Ecclesia. A&T. 12.

D Raco rufus, Apoc. 12. horribilis im-
minebat Mulieri, 12. stellis corona-
tæ, soleq; amictæ; vt præleui eius deuora-
ret. Ita Ecclesia sanguinolentus Hero-
des, occiso Iacobo, etiam Petrum pro-
ducturus.

Qua causa nos

- I. Gloria & gloriatio Ecclesie que & quæ-
ta?
- II. Quæ Festi cause: & quæ Herodianisfe-
statio.
- III. De Catenis gentium & Christianorum.
- IV. De custodibus Herodis.
- V. De Petri liberatione, indiga Ecclesia,
Angeli, Dei,
- IV. De causa effidente Conuerzionem, eiusq;
modis.

PARS I.

Gloria & gloriatio Ecclesie que & in quibus? Synagoga

I. A dmirator factæ in Ecclesia dispo-
sitionis ait, Eph. 3. Ut innotescat Prin-
cipibus & Potestatibus Angelorū per Ecclesiam,
multiformis sapientia Dei, idū predefinitionē se-
culorum, quam fecit in Christo IESV: Vbi
D. Th. Non; quod Angelī comprehen-
sores discant à viatrice Ecclesia; sed quod
Dei sapientiam ea occasione clarius co-
gnoscant, mirentur, venerentur in rerū
successibus ac euentis. 2. Quos admiratus
item Psal. 86. exclamat: Gloriosa dicta sunt
dete